

תחילת מסמך

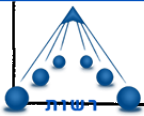
שרותי הקלטה בע"מ RECORD RECORDING SERVICES LTD.

הקלטות ופיענוח, שרותי וידאו, רמקולים וציוד אור קולי, תרגום סימולטני פלא-פונים, השכרה ומכירה בארץ ובעולם, שירותים טכניים לועידות וכנסים

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל אביב

שהתקיימה ביום 2.4.2000

משרד הפנים
רשם
27.12.2000
דא

רשימת המועמדים לכל אחת מהוועדות. אני אקרא אותם:
ועדת הביקורת: חברים: ישראל פז, יו"ר, שמעיה קיזר, חיים פיקרש. מ"מ: דנה הררי. מי בעד? מי נגד? מישהו נמנע? אחד נמנע. הרכב ועדת הביקורת אושר.
ועדת האתיקה: שבעה חברים נדרשים בוועדה, לפחות שלושה מהם משפטנים. היו"ר - בני ברק, סגנית יו"ר - עדנה ארידור, חברים: קמי ברץ - משפטן, אודי טרלו - משפטן, רות מייזלס, יעל נאור - משפטנית, יעקב קיפר. מ"מ: חדוה יששכר. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? הרכב ועדת האתיקה אושר.

יוסף ג'קסון

רק רגע, מה זה? אנשים למטה. אולי תחליטו לפרק את האגודה גם, בהחלטה שלכם?

צבי גורן

ג'קסי, האסיפה התחילה בזמן. אני חורג משורת הדין ואני עונה לך. האסיפה זומנה לשעה ארבע. בשעה ארבע לא היה קוורום. בשעה ארבע וחצי ועוד חמש דקות, זומנו האנשים. אפילו אני עצמי הלכתי ואמרתי, האסיפה מתחילה, נא להיכנס. אשר על כן, האסיפה התחילה.

לאה

אני לא מבינה משהו, אפשר אולי לברר? אני לא מבינה, מהשמות שאני רואה, זה אנשים שכבר מכהנים בוועדות האלה המון שנים.

צבי גורן

לאה, שמעתי את ההערה. אני אתן לטוביה להשיב תשובה יותר מפורטת, אני רק אומר לך, רק אזכיר לך, שהנושא של הרכב הוועדות איננו המצאה של האסיפה הזאת. הוא מזה עידן ועידנים וכך הוא מתנהל. השאלה הגדולה היא, למה מישהו לא יודע - אני אינני יכול להשיב עליה. איך זה התבצע - טוביה יגיד.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

טוביה סער

המועמדים שהוצגו לפניכם למוסדות האגודה, כפי שנקראים 4 המוסדות האלה, שזה ועדת ביקורת, ועדת אתיקה, בית דין לאתיקה, בית דין לערעורים והנשיא - נשיא כבוד לתאום בין בתי הדין - השמות האלה אושרו בוועדת הבחירות, שכונסה, או נתמנתה לקיום יום הבחירות הזה. ועדת הבחירות התמנתה על ידי הוועדה המכינה, שהתמנתה לפני 40 יום על ידי ועד האגודה. כל זה מעוגן בתקנון של אגודת העיתונאים. כל זה הוא הנוהג שקיים, אני לא יודע כמה שנים, אבל הרבה שנים - שום דבר לא חדש. כאמור, הוועדה המכינה - אני שוב חוזר - שהתמנתה בזמנו על ידי הוועד הפורש, נקרא לו, הוועד שמסיים את תפקידו היום - היוצא, הוועדה הזאת מינתה את ועדת הבחירות. ועדת הבחירות עברה על שמות, על רשימה של שמות של אנשים, שכיחנו בוועדות, אנשים שהביעו רצון להיות בוועדות, כל מיני שמות. הם דלו מתוך השמות את השמות שהם ממליצים לאסיפה הכללית למנות לאותם מוסדות ואלה השמות שצבה עכשיו קרא באזניכם. זה התהליך. הוא מעוגן כולו בתקנון. התקנון נמצא כאן, אם מישהו רוצה לעבור עליו.

צבי גורן

גיקסי מעלה הצעה לדחות את האסיפה. אני מעמיד את ההצעה הזאת מיד להצבעה. מי בעד דחיית האסיפה למועד בלתי מוגדר של כמה חודשים? 11 בעד דחייה. מי נגד? 15 נגד. מי נמנע? 2 נמנעים. האסיפה נמשכת. תודה.

הרכב בית הדין לאתיקה: 9 חברים לפחות נדרשים על פי התקנון.

סליחה, לפני זה אני רוצה לענות לגיקסי הערה אחת קטנה. גיקסי, זה היה הנוהל בבחירות הקודמות. סליחה, זה היה הנוהל בבחירות לפני הקודמות, זה היה הנוהל בבחירות מקידמת דנא. אני מוכן לנחם אותך, אתה צודק באיזה שהוא דבר - יש לפעול ולבחון שינוי בתקנון. או קיי. אני חושב שזה הדבר הנכון ביותר שיהיה לעשות אותו, כדי למנוע הישנות תופעה שנדמה לך שהיא חדשה - היא לא חדשה. היא כך עבדה מימים ימימה. זה מה שיש לנו. כשיהיה הצעה לשינוי התקנון, כשיהיה ועידה מיוחדת לשינוי תקנון, שצריכה להיות מוגדרת מראש, צריך להודיע מראש, שיהיה בה הצעה לשינוי תקנון, הדבר - במידה ותוגש הצעה - יועלה. על כל פנים, תודה.

בית הדין לאתיקה: כמו שאמרת, 9 חברים ולפחות 3 מהם משפטנים, כך קובע התקנון: נשיא בית הדין לאתיקה – שאול און – משפטן. סגן נשיא, גיל קיסרי – משפטן. חברים: איתן אורן, מולי שפירא – משפטן, ורדי בן יעקב, שאול גורודצקי – משפטן, שמואל שי, דורית שריד, זאב יפת. מ"מ: דודו דיין, הדסה וולמן. מי בעד הרכב בית הדין לאתיקה, כפי שהוא מוצע? לא מצביעים על כל אדם בנפרד, אלא אם כן מישהו מעלה הצעה שמית אחרת, של בלוק או של יחידים. זה התהליך.

דידי

יש לי הצעה לשנות את כל התקנון.

צבי גורן

בסדר, בהצלחה. עכשיו אי אפשר. אתה צריך להגיש הצעת תקנון, היא צריכה להיבדק, היא צריכה להיות מוכנה, היא צריכה להיות מוגשת מספר ימים, או שבועות מראש לידיעת חברי האגודה ועל כן, היא צריכה, בסופו של דבר, להיות נדונה בוועידה. יש תקנון. דידי, חבל על הויכוח בנושא הזה. לא יהיה פה שינוי תקנון. איפה היה ההגיון שלך לפני 16 שנים? כיוון שאני לא זה שניסחתי את התקנון, כיוון שאני לא זה שהולדתי אותו,

טוביה סער

יורשה לי, דידי. התקנון קובע כך וכך מוסדות שהם בחירה של ועד האגודה ומוסדות אחרים, שהם בחירה של האסיפה הכללית. ועד האגודה הוא סוברני לבחור בוועדת חברים, בוועדה המקצועית, בוועדת בית סוקולוב ומוסדות מהסוגים האלה. האסיפה הכללית, על פי התקנון, היא סוברנית להחליט על אותם 4 מוסדות שצבה מנה, כמו ועדת האתיקה, ועדת ביקורת, בית דין לאתיקה, בית דין לערעורים ונשיא מתאם. זה קבע התקנון. זו פרוגטיבה של האסיפה הכללית, לעומת מוסדות אחרים, כמו ועדת חברים וכולי, שהיא פרוגטיבה של הועד. זה התקנון. לא חשוב כמה באים לאסיפה. הכל כתוב בתקנון, דידי. אני מציע שתלמד את התקנון.

אסיפה כללית של אגודת העיתונאים בתל אביב**שהתקיימה ביום 2.4.2000****טוביה סער**

השעה 16:00, על פי סעיף 424 לתקנון האגודה, הקוורום לאסיפה הכללית צריך להיות לפחות מחצית ממספר חברי האגודה. מכיוון שלא נוכחים כאן מחצית החברים, תפתח האסיפה בשעה 16:30 בדיוק והיא תהיה חוקית, יהיה אשר יהיה מספר המשתתפים בה. תודה רבה.

טוביה סער

השעה 16:35. אנחנו התכנסנו בשעה 16:00. מכיוון שלא היה קוורום לאסיפה, התקנון מחייב שלפחות מחצית ממספר חברי האגודה יהיו נוכחים, כשנפתחת האסיפה, האסיפה לא התכנסה והיא נדחתה בחצי שעה. לפני חמש דקות עברה חצי שעה. על פי התקנון, האסיפה היא חוקית עכשיו. אני קורא מתוך התקנון: "חוקית, יהיה אשר יהיה מספר המשתתפים בה". לכן, אני פותח כעת את האסיפה ועל פי סעיף 425 בתקנון האגודה, תבחר האסיפה הכללית נשיאות לניהול הישיבה הזאת. הוועדה המכינה של האסיפה הכללית החליטה ביום 23.3 להמליץ לאסיפה הכללית לבחור בצבי גורן לנשיא שינהל את האסיפה הזאת. אני מביא את ההמלצה הזאת להצבעה, מי בעד? מי נגד? ההחלטה התקבלה פה אחד. בבקשה, צבה גורן, בוא לנהל את הישיבה.

צבי גורן

תודה טוביה ובהזדמנות זאת, תודה גם לכם וברכותי על מינויך לתפקיד הנכבד, כפי שעוד תראה ועוד תווכח באסיפה הזאת ואני מקווה שאנחנו, את הדברים שמוטלים עלינו באסיפה הזאת ננהל בשום שכל, בזריזות, ביעילות ובאהבה. הסעיף הראשון על סדר יומינו, בחירת מוסדות האגודה, ועדת הביקורת, ועדת האתיקה, בית הדין לאתיקה, בית הדין לערעורים ונשיא כבוד, לתיאום בין בתי הדין.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

צבי גורן

רבותיי, גיקסי - ניהלנו את זה עד עכשיו בשקט, בוא נמשיך. תרשו לי להסביר לכם, למה ההגיון שלכם צדק כל השנים, ברשותכם. משום שלא ועדת האתיקה, לא בית הדין ולא בית הדין לערעורים ולא ועדת הביקורת, אינם יכולות להיות ועדות שנבחרות על ידי ועד האגודה, על פי רצון חברי ועד האגודה. גם אם בסופו של דבר, ועד האגודה הוא הגוף המנהל, אלה הם מוסדות שמחוץ להכרעת הוועד, אלא הכרעת החברים בכללם. זה דמוקרטי, אפילו אם זה לא הגיוני. דמוקרטיה לא תמיד הגיונית, לצערי הרב.

בית הדין לאתיקה: אני חוזר וקורא את השמות.

יוסף ג'קסון

רבותיי, יש לי הצעה לסדר. אני רוצה להציע תאריך אחר, של עוד שלושה חודשים מהיום, לשינוי התקנון. תקנון זה עניין רציני, שצריך להציע לאנשים מה התקנון היום אומר..

צבי גורן

נציע שוועד האגודה יזמן אסיפה לשינוי תקנון, תוך חצי שנה. זה עבודה. כיוון שפה מדברים על שינוי לא רק של סעיף קטן או אחר, תוך חצי שנה. אני מעמיד את ההצעה הזאת ובזה אנחנו גומרים את ההפרעות להמשך האסיפה, בסעיף הזה לפחות. אני מעמיד להצבעה. אני חוזר, ההצעה של גיקסי עם תיקון קטן, שמוסכם עליו, ועד האגודה יזמן תוך חצי שנה, אסיפה כללית מיוחדת לשינוי תקנון. הצעות וכל זה, הוא יצטרך לארגן. מי נגד? אין מתנגדים. מי נמנע? שני נמנעים. או קיי.

בית הדין לאתיקה: אני חוזר על השמות. 9 חברים ולפחות 3 מהם משפטנים, אני חוזר: שאול און - נשיא, גיל קיסרי - סגן נשיא, חברים: איתן אורן, מולי שפירא, ורדי בן יעקב, שאול גורודצקי, שמואל שי, דורית שריד וזאב יפת. מ"מ: דודו דיין והדסה וולמן. מי בעד? מי נגד? 2 מתנגדים. מי נמנע? 4 נמנעים. הרכב בית הדין לאתיקה אושר.

בית הדין לערעורים: 7 חברים לפחות, 3 מהם משפטנים. נשיא – משה רונן, משפטן, סגן נשיא – צבי גורן, חברים: אמנון אברמוביץ, משפטן, זאב גלילי, דליה יאירי, עודד לוינסון, משפטן, עירית רוזנבלום. מי בעד? מי נגד? אין מתנגדים. מי נמנע? 2 נמנעים. הצבעה אחרונה בנושא מוסדות האגודה: נשיא כבוד לתאום בין בתי הדין, המועמד שנבחר – אני רק רוצה להזכירכם, בתפקיד הזה נשא שמואל סמט, זכרו לברכה ועכשיו הוועדה מציעה לנו לבחור, יבדל לחיים ארוכים, את דוד פדהצור. מי בעד? מי נגד? מי נמנע? 1 נמנע.

ובכך גמרנו את סעיף 2 ואנחנו עוברים לסעיף 3 – דו"ח מנכ"ל האגודה. אני מבקש להאזין לדו"ח, כמו שאנחנו עכשיו, תודה.

טוביה סער

אני נכנסתי לתפקיד הזה לפני כחודשיים, אחרי שקודמי, רזי גוטרמן העביר לידי את התפקיד באופן המסודר ביותר, הפתוח ביותר והחברי ביותר. הבעיות והקשיים שאני זיהיתי באגודה, היו בדיסיפלינות שונות. החל ממערכת יחסים עכורה, משקעים קשים בוועד האגודה, מצב כספי רעוע של קופת האגודה ועד לחיסולה בפועל של מסעדת בית סוקולוב, קרי התרוקנות הבית והעדר נוכחות של חברי האגודה, בביתם שלהם.

אשר לאוירה ולמשקעים בוועד, אני יודע ואני סמוך ובטוח שעם בחירת ועד חדש, היום, ישתנו הדברים. היתה לי הידברות מוקדמת עם מועמדים וכל אחד מהם, כל אחד מהמועמדים הביע רצון, נכונות, מחויבות לשתף פעולה, לפעול בהרמוניה וברצון למען האגודה ומההיכרות האישית איתם, אין לי ספק שכך יהיו פני הדברים. לפנינו עומדות משימות רבות והן כיבדות משקל. האגודה שלנו די מוגבלת באפשרויות שלה, בתחום האיגוד המקצועי, מסיבות שונות, שהמרכזית שבהן היא ההידלדלות של מספר העיתונים והמעבר מהעסקת עיתונאים בהסכמים קיבוציים, לחוזים אישיים. אפילו למפוטרי ג'רוסלם פוסט, כמעט ולא יכולנו להושיע ותאמינו לי, שעשינו מאמצים והפסדנו.

המצב הכספי הרעוע של האגודה נבע ממיעוט מסיבות העיתונאים, שמהוות מקור הכנסה משמעותי לאגודה ומהוצאות משפטיות חריגות, לא מתוקצבות, אסטרונומיות הייתי אומר, שנבעו ממערכת היחסים העכורה והמאבקים שהיו בבית הזה. בנוסף לכך, החליט בשנה שעברה, ראש עיריית תל אביב, לבטל את ההנחה בארנונה על בית סוקולוב, הנחה שהיתה בגובה של 66%, מאז הוקם הבית והפירוש הוא 330,000 שקל בשנה, במקום 110,000 שקל. מינהל מקרקעי ישראל קבע לנו דמי חכירה ותבע חוב של 5 מיליון שקלים, כי הסכם החכירה הסתיים בשנת 1992 ומאז לא שילמנו. מכיוון שלא שילמנו למינהל, לשכת העיתונות הפסיקה לשלם לנו עבור שכירת השטח שלה והפירוש הוא הפסד הכנסה של מאות אלפים בשנה. רשת אפרופו קיבלה לפני כשנה וחצי זכיון לשרותי הסעדה בבית סוקולוב והמיטה עלינו שואה כספית. היא לא השכילה ליצור הכנסות, היא צברה הפסדים ואגב כך, היא חיסלה בפועל את מוסד מזונן בית סוקולוב, כמוסד חברתי ולב הפעילות של הבנין הזה. המסעדה היתה ריקה.

אלה היו הצרות שאני הכרתי מיד כשנכנסתי. אני השתדלתי להיכנס חזק לעובי הקורה. נפגשתי לשיחה ב-4 עיניים עם רון חולדאי והחזרתי את ההנחה בארנונה לקדמותה, בדיעבד, משנה שעברה ואילך וגם בעתיד נשלם רק 33%. החסכון המידי לקופה הריקה שלנו, הוא 330,000 שקל והחסכון העתידי, 220,000 שקל בשנה. אני הפסקתי את ההליכים נגד רשת אפרופו, כי הערכתי שהתדיינות משפטית תנציח את הישארותם כאן עוד שנים, מן הטעם שהחווה איתם היה חוזה רב-שנתי. אני פתחתי בהידברות עם הבעלים וברוח טובה הוצאתי אותם מבית סוקולוב. באותה הזדמנות קיבלתי לרשותנו את מרבית הציוד שהם הביאו לכאן, ציוד מטבח יקר, מקררים, כל הריהוט וכל אלה הם רכוש האגודה עכשיו ואת ההסעדה אנחנו הפקדנו בידי מפעיל אחר, יעיל יותר, מוכשר יותר, שחתם איתנו הסכם טוב יותר מבחינתנו ותשוב ביותר – הוא מפעיל שמציע לחברי האגודה ארוחות מלאות, או שתיה, חמה, קרה, בהגשה ובמחירים ידידותיים ביותר לטעמי. אני צופה, אני מקווה שנחזור כולנו למסעדת בית סוקולוב וזו תחזור להפוך למקום מפגש, הוועדות, בילוי של חברי אגודת העיתונאים.

מינהל מקרקעי ישראל תבע מאיתנו בבית משפט 5 מיליון שקל עבור דמי חכירה שלא שילמנו משנת 92 עד 99 ועבור החכרת משנה לזכייני המסעדה לארועים, למסיבות עיתונאים ומה לא. בחודשיים האחרונים ניהלנו משא ומתן לפתרון המחלוקת בינינו, מחוץ לכתלי בית המשפט ובשבוע שעבר הגענו להסכמה על הסדר שיסלק את כל חובות העבר ויתיר לנו לעשות שימוש מסחרי ללא הגבלה, עד שנת 2041, בהסדר של היוון, שיעלה לאגודה פחות מהחוב שהמינהל תובע עבור 7 שנים שעברו. את ההיוון אנחנו נממן, אם זה ישתלם לנו כספית, על ידי ויתור על 4 יחידות דיור בגוש הגדול, שאלוהים יודע מתי הם יופשרו ועל ידי משכנתא בנקאית. ההסכם עם מינהל מקרקעי ישראל יחתם השבוע ואז גם נוכל לגבות מאות אלפי שקלים, שחייבת לנו לשכת העיתונות, מה שיתן לנו קצת אויר לנשימה.

לטווח ארוך, אני חושב שהדעת נותנת שהפתרון הבלתי נמנע של המצוקות הכלכליות שלנו, אולי טמון בקרקע היקרה שעליה בנויים בית סוקולוב ובית לשכת העיתונות. אני אומר, אולי ואני מסתייג ואני מסוייג, כי אני יודע שישנם הרבה מאד קולות, הרבה מאד חברים, שחושבים שאנחנו לא צריכים לעסוק בנדל"ן, אבל יכול להיות שלא תהיה לנו ברירה, אלא לבחון היטב, היטב את הסוגייה הזאת. פיתוח הקרקע שהוחכרה לנו, אם נבנה עליה, או אם נחפור בה חניון לרכב, חניון מסחרי, ראויים לבדיקה מדוקדקת ואם אנחנו נוכל באמת להתעשר מזה, נוכל לא רק לצאת מכל הצרות והחובות הכבדים, אלא גם להעמיד משאבים לרווחת חברי האגודה, בעיקר גמלאיה, אם ביצירת מפעלות רווחה, נופשונים, טיולים מסובסדים, מפעלים של מכירות אטרקטיביות, הלוואות, מענקים לחברים שנקלעו לקשיים, נוכל לעשות הרבה דברים. אני אציע לוועד החדש לבחון היטב ולשקול את כל האופציות והדרכים החוקיות, הנקיות, המבוקרות, שפרושות לפניו, על מנת להוציא את האגודה מהמצוקות ומהמחסור לדרך חדשה.

אגב, רק כדי לסבר את האוזן, לפני חודש בערך, היה חשש לשביתה בקול ישראל וחברת ועד, שהיא מייצגת את קול ישראל בוועד האגודה, שאלה אותי, כמה יש לנו בקרן שביתה. אני לא זוכר את המספר, אבל זה היה משהו כמו 60,000 שקל בקרן

השביתה ובזה אתה צריך להכיל את כל עובדי קול ישראל, חברי אגודת העיתונאים. בקרן כזאת צריכים להיות כמה מיליונים.

לסיום, אני רוצה לומר משפט, אולי קצת אופטימי, אני רואה את האור בקצה המנהרה ואני מאמין שאנחנו בפתחו של עידן חדש באגודה הזאת. אני רוצה להקדיש את כל הזמן, את הנסיון, את הכישורים, ככל שיש לי, לשיפור וקידום המעמד של האגודה הזאת ואני מאמין בלב שלם, שהוועד שאתם בחרתם היום, יסייע ויתרום להצלחת המשימות שעומדות בפני כולנו. תודה.

צבי גורן

תודה רבה, אני מציע ששאלות והערות, אם יש, נקיים בדיון הכללי, כדי שנוכל להתקדם. מה שכן אני מבקש, מי שרוצה לדבר, שכבר יגיש לי פתקים של רשות דיבור. אל תעשו לי הצבעות. אני אשמח לרשום את השמות ולתת את רשות הדיבור, כשיבוא הזמן, לכל אחד. עכשיו נעבור לדו"ח יו"ר ועדת הביקורת, יעקב שלישי, בבקשה.

יעקב שלישי

ערב טוב. במשך שנים התרגלנו לכך, שדוח"ות ועדת הביקורת של אגודת העיתונאים הם יבשים ומשעממים במרכאות, בדרך כלל. דווחו בהם גובה ההכנסות וההוצאות של האגודה ובית סוקולוב, עם תנודות כאלה או אחרות, של מאזן שנתי ובתוספת כמה הערות מינוריות, לחיוב או לשלילה. לפני כשנתיים, בקרוב, ארע משהו חריג מאד, כמעט רעידת אדמה, שאימה לזעזע את אגודת העיתונאים ומוסדותיה. במשך חודשים ארוכים, ניתכו האשמות והאשמות נגד, בין ראשי האגודה, שאף התגלגלו לערכאות משפטיות. מטבע הדברים, צפוי היה שוועדת הביקורת של האגודה, בבואה לסקור ולדווח על אותה תקופה, תתייחס בהרחבה גם לנושא זה, אך אנו לא נעשה זאת בדו"ח הנוכחי, מנימוקים שנפרט בהמשך. אנחנו נמשיך בשגרה, במרכאות ונייחד את עיקרי דו"ח הביקורת הנוכחי למצב הכספי לשנה שהסתיימה ב-31 לדצמבר, 1998 - זה קצת ארכאי. דו"ח זה, שאושר כמקובל על ידי רואה החשבון של האגודה, מנחם

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

רוזן, מראה כי שנת 98 הסתיימה בגרעון נטו של 94,000 ש"ח, לעומת גרעון של 68,000 ש"ח שנה קודם לכן.

בשנת הדו"ח הסתכמו הכנסות האגודה ב-2,360,000 ש"ח, לעומת הכנסות של 2,330,000 ש"ח בשנת 1997. עיקר ההכנסות היו מדמי שכירות עבור לשכת העיתונות, המסעדה, החנויות בלובי, אנטנות סלקום על הגג. כל אלה הסתכמו ב-720,000 ש"ח. מיסי החבר הכניסו 575,000 ש"ח והיתה גם הכנסה נאה מספר השנה, לאותה שנה, 1998. אולם הגרעון הבולט ביותר בשנת הדו"ח נגרם בגלל הירידה המתמשכת מהכנסות מסיבות העיתונאים, שהסתכמו בשנת 98 ב-453,000 ש"ח, לעומת 585,000 ש"ח בשנת 1995 - ירידה ב-20% בשלוש השנים הללו.

ההוצאות העיקריות של האגודה, ב-1998, היו בסעיף שכר העבודה והוצאות סוציאליות - 1,400,000 ש"ח, ההוצאות לייעוץ משפטי הסתכמו ב-146,000 ש"ח, תחזוקת בית סוקולוב, ארנונה, מים וחשמל, 133,000 ש"ח, הוצאות משרדיות - 64,000 ש"ח והוצאות מיחשוב בית סוקולוב - 7,500 ש"ח. ההוצאות בשנת הדו"ח הסתכמו ב-2,454,000 ש"ח, כאמור, גרעון של 94,000 ש"ח ב-1998, אשר כוסה מן העתודות הכספיות של האגודה. עוד נמסר בדו"ח של רואה החשבון, כי ב-31 לדצמבר 1998, היתה לאגודה יתרה של 476,000 ש"ח בניירות ערך ו-30,000 ש"ח בפק"מ.

זוהי, איפוא, תמצית הדו"ח הכספי היבש, במרכאות, שהתעלם במודע מהתייחסותנו לארועים הקשים שהתחוללו באגודה. עלינו להבהיר מראש כי ועדת הביקורת של אגודת העיתונאים לא טיפלה כלל בסיכסוכים בוועד האגודה, זאת מאחר שלא הוכנסנו לפרשה, בשום שלב. לאחר פרוץ הסכסוך, החליט ועד האגודה להקים ועדת בדיקה מיוחדת, אך ועדה פוזרה בטרם החלה בעבודתה ותחתה מינה הוועד היוצא ועדה אחרת, בת 3 חברים וחברות, שגם היא לא נכנסה לעובי הקורה, בין היתר בגלל פנייתו של יושב ראש האגודה דאז, יחזקאל אדירם, לערכאות משפטיות ולמשטרה. שלא תהיה כאן אי הבנה, אנחנו לא השתוקקנו ולא מתכוונים לעסוק בכל הפרשה ובתשובה לתהיות, מדוע הוועד לא הסתייע בוועדת הביקורת, שנבחרה באסיפה

הכללית של האגודה, אנחנו מפנים את כל השואלים לתקנון אגודת העיתונאים, הקובע מפורשות, כי תפקידיה שם ועדת הביקורת הם, לבקר את ההנהלה הכספית והמשקית של האגודה, את אופן ניהול נכסיה, את פנקסי החשבונות ושאר המסמכים הכספיים שלה. דהיינו, הובהר לנו, כי אין זה בסמכותה של ועדת הביקורת, לטפל בנושאים שאינם בתחומים הללו. אי לכך, עם סיום תפקידנו היום, אנחנו סבורים שעל אגודת העיתונאים להרחיב את סמכויות ועדת הביקורת ולהוסיף לתקנון האגודה סעיפים שיענו על סוגייה זו. לדעתנו, אין להותיר את הארגון העליון של עתונאי ישראל, ללא מוסד ביקורת, עם שיניים וסמכויות ראויות לשמן. חברי הוועדה: יחיאל ארזי, שמעיה קידר ויעקב שלישי.

צבי גורן

תודה ליעקב שלישי. כמו שנאמר, כל דו"ח, כל אסיפה ואנחנו מחכימים יותר ורואים יותר את הבוסר שהאכילו אותנו בילדותנו ושעכשיו אנחנו מרגישים, כנראה, את טעמו. אני מניח שההערות - אני גם מציע שההערות של ועדת הביקורת, כפי שיעקב שלישי השמיע אותם, יעמדו בפני מארגני אסיפת התקנון המיוחדת ויקחו את הדברים לתשומת ליבם ויבחנו אם אכן ואם יש ממש בהצעה וכיצד לתקן את מה שאולי צריך לתקן וודאי צריך לתקן. על כל פנים, אנחנו נדרשים כאן לאשר או לדחות את הדו"ח הזה ואני מעמיד את האישור להצבעה. מי מאשר את הדו"ח? מי נגד - אין מתנגדים. מי נמנע? שני נמנעים.

(בתגובה לקריאה מהקהל): אם את מרגישה צורך, תהילה, אני לעולם לא אמנע ממך. האם ביקשת אצלנו במשרדי האגודה ולא קיבלת? (הערה) זה על סדר היום. על סדר היום, כתוב, אישור הדו"ח הכספי. (הערה) תראה, מוטי, אפשר להיות בעד, אפשר להיות נגד. מוטי, פה יש שקיפות, פה יש פתיחות, הכל גלוי, הכל פתוח לפני כל חבר אגודה. כל חבר אגודה שרצה קודם, כל חבר אגודה שרוצה עכשיו - עכשיו, פה, אני מוכן לתת לכם את הדו"ח הכספי, או מחר, או מחרתיים, מוזמן לראות את הדו"ח הכספי. אם רצית לדעת מה הדו"ח, לפני שאת מרימה את היד לאשר או לדחות, יכולת

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לעשות את זה היום, אתמול, שלשום. הדו"ח הזה נמצא כאן והוא לא סודי. אין לנו חומר סודי פה, באגודה. תודה רבה.

הסעיף הבא, מינוי רואה חשבון לאגודה. ההצעה היא למנות את רואה החשבון, מנחם רוזן, שהוא רואה החשבון שלנו מימים ימימה, בשכר של 9,000 ש"ח בשנה. מי בעד? ירים את ידו. מי מתנגד? 4 מתנגדים. מי נמנע? אין נמנעים. רואה החשבון, מנחם רוזן, ברכותי.

אנחנו עוברים להצעות לשינויים בתקנון האגודה, (הערה) סליחה, סליחה, ידעתי, ג'קסי, שאתה.. (הערה) רגע. בסדר. אני מודע לזה. טוביה גם הפנה את תשומת ליבי, כשהעלית את ההצעה, לעובדה שיש לנו את הסעיפים. אכן, יש פה סעיפים, אכן ניתן לדון בהם ולאשר אותם, כי הוכרז עליהם כחוק וכדין, לצורך האסיפה הזאת. ג'קסי, תן לי לגמור, תאמין לי, לא תצא קרח היום. כשם שהצעת, ניתן להציע לדחות את זה לאותו דיון בדבר הזה. השאלה הגדולה, אם השינויים האלה, הם שינויים שאנחנו רוצים לדחות אותם, או לא לדחות אותם. אז בואו נשמע. בואו נשמע מה הן ההצעות, לפני שנתייחס לנימוקים ולדיון סביבם והיה אם מישהו יחשוב שכדאי את ההצעות האלה לדחות לשינוי התקנון הבא, הגדול יותר, או הקטן יותר, לא יודע מה יהיה בו - יעלה את ההצעה ונדון בה, אין שום בעיה. טוביה.

טוביה סער

כפי שאני הבינתי, ההצעה שאתה הצעת לקיים אסיפה מיוחדת כדי לדון בשינויים בתקנון, לא כוללת את אותם שינויים שנמצאים על סדר היום, כי אני כבר שמעתי, למשל, לאור הדיווח של ועדת הביקורת, שיש רעיון לעשות שינויים מרחיקי לכת בתקנון ואולי ישנם עוד רעיונות. דידי דיבר על רעיון לעשות שינויים - לשנות את כל התקנון וכולי, אבל, אני אציג פה את שתי ההצעות שהגיעו ואתם תוכלו - אם לגביהם בעיה - אולי תרצו לאשר, אחת מהם או שתיהן, או לדחות את זה לאסיפה הבאה, או בכלל להוריד אותם מסדר היום. זה הכל עניין של האסיפה הכללית. אני רוצה רק להסביר איך הגיעו ההצעות האלה לדיון באסיפה הכללית. התקנון מאפשר לכל

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שלושה חברים באגודה, להגיש הצעה לשינוי בתקנון. אז ההצעה הזאת מגיעה לוועדה המכינה ואם הוועדה המכינה ממליצה להביא את זה לסדר היום, זה נמצא על סדר היום של האסיפה וככה הגיעו שתי הצעות. אני אציג אותם ואתם תוכלו להתייחס אליהם בהרמת יד או אפילו בדברים :

הצעה אחת לשינוי בתקנון מדברת על שינוי בתקנון, שבו בכל מקום שנאמר בתקנון, ועד - במשמעות ועד האגודה, יהיה הנהלה. אני אסביר את המהות של ההצעה. המילה ועד, בתקופתנו, יש לה משמעות אנכרוניסטית והרעיון שמאחורי ההצעה לשינוי מוסבר כי מן הראוי ששמו של המוסד שמנהל את האגודה, יהיה שם שמייצג את מהותו האמיתית של המוסד ויישמע עדכני. הכוונה היא רק שינוי בשם. במקום לומר ועד האגודה, ייאמר, הנהלת האגודה. אין כל כוונה לשנות את הסמכויות, או את המהות של הגוף הזה, מה שהיום קרוי ועד האגודה. כלומר, אין שום כוונה לשנות מהסמכויות, או מהמהות של הוועד, כפי שהוא נמצא בתקנון, אלא רק את שמו. לקרוא לגוף הזה "הנהלת האגודה" כמו שישנו באיגוד הארצי. שם אין ועד האיגוד הארצי, יש הנהלת האיגוד הארצי. הכוונה היא סמנטית, הייתי אומר. זאת ההצעה. היוזם של ההצעה הוא אני ואני אגיד לכם בדיוק איך היא נולדה. אני הייתי בפגישה, אצל ראש מינהל מקרקעי ישראל ובאתי, בדחילו, עם חברי ועד האגודה. הצגתי אותם לפני ואני ראיתי שבהתייחסות שלו, הוא מדבר אלי כאל המנכ"ל ואל האנשים, שהם הבוסים שלי, הם הנהלה שלי, הוא דיבר אליהם, כמו אל ועד העובדים שלי. זה אותי בייש. אני רוצה שיהיה ברור, שמי שיושב בהנהלת האגודה פה, יהיה בהנהלת האגודה ולא בוועד. זה הכל. זה עניין סמנטי לחלוטין, אין לו שום משמעות מבחינת סמכויות ומהות של התפקיד של הגוף הזה, שנקרא ועד האגודה. אני היוזם, אני ביקשתי מחברים להצטרף אלי. אני, כתבר אגודה, יכול גם להגיש. חתמו על זה, טוביה סער, משה לרר וצחי נגה.

צבי גורן

סליחה. על נעילת הסעיף הזה, בשלב הזה לפחות. איננו יכולים לקיים את ההצבעות בו. על פי התקנון, אנחנו צריכים שיהיו 3% מחברי האגודה פה. אנחנו נעבור לדיון

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הכללי, בשלב הזה. (הערה) קיפר, אמנם אתה צודק באופן העקרוני, אבל יש מצב שבו אתה מכריז, בעצם - ואולי פה באמת זה לא נעשה בצורה נכונה - יכול להיות שהוועדה לא שמה לב לזה. צריך להכריז על האסיפה כעל אסיפה רגילה ואסיפה מיוחדת. נכון. אתה צודק בנושא הזה. אני אינני יודע איך זה הוכרז, כי לא ראיתי את הניסוח של הוועדה שהכריזה על האסיפה. מכל מקום, הנושא של התקנון עובר למכלול הכללי של התקנון. כך טוב, כך בריא. (הערה) הוועד יכול להחליט, בהחלטות ביניים, מה שהוא רוצה. (הערה) את השם אפשר להחליף מיד. וגם צריך להודיע על זה, בהתאם לחוק העמותות, אבל הצעה אחרת, שעוד לא הוצגה בפנינו, מאד יכול להיות שהיא, באמת, לא יכולה להתקבל מיד, אלא באיזה שהוא הליך אחר. אגב, יש בתקנון שקיבלנו, אם את זוכרת, יש סעיפים שאומרים ביחס לתחולה מיידית. זאת אומרת, צריך להוסיף סעיף לגבי התחולה, אם היא מיידית.

איה שריק

הצעה שמתקבלת היום, יש נפקות לעניין מוסדות שנבחרים על ידי הוועד החדש. אם הייתם מקבלים היום הצעה לתיקון תקנון, כפי שהצעה השניה קבועה, אז הוועד היה פועל בהתאם לתקנון החדש.

צבי גורן

אחרי שאמרתי את זה, לאה שאלה לגבי נושא התחולה. אם חס ושלום, הדחיה תביא לאיזה שהוא אסון, במקום שזה יהיה מאתמול. אז לא. אז נדון בזה בשינוי התקנון. (הערה) עדיין הנושא הזה יעמוד לדיון. (הערה) אני אגיד לך מה הנושא. הנושא מתייחס למעמדם של בעלי חוזים אישיים, כחברי האגודה. זכויותיהם, חובותיהם, תקוותיהם ואכזבותיהם. הכל ביחס. לא דנים בזה היום, זה עובר לדיון במסגרת מכלול ההצעות שיובאו בנושא התקנון. אני מקווה שתובא הצעה מלאה, על כל הדברים. (הערה) מנקודת מבט זו או זו, זה קרדינאלי וקרדיוגרמי. הכל בסדר.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

חברים, אני בדיון הכללי. בשלב זה, נרשמו לדיון הכללי שניים. הראשון בהם, אפרים דויד. אני חוזר ומזכיר, מי שמבקש לדבר - כיוון שאנחנו עכשיו בדיון כללי, אנחנו נשמע אתד את השני, לא נפריע אחד לשני, אבל יש לנו זכות תגובה.

אפרים דויד

חברות וחברים שלום. אני, מזה כעשור, משתתף באסיפות מהסוג הזה וזו פעם ראשונה שיש מספר כל כך קטן של חברים. אני חושב שלפני שמתחילים לדבר על סעיפים ותת סעיפים, אנחנו צריכים להסתכל על עצמנו בראי ולראות שמספר כל כך קטן של משתתפים באסיפה, מקרב 1,300 חברים באגודה. העובדה הזו מדברת בעד עצמה. לפי דעתי, ההצבעה הזו, שאנשים לא באו, זו הצבעה ברגליים. זאת אומרת, לצערי, רוב חברי האגודה מנוכרים לפעילות האגודה ומנוכרים לאגודה והסיבה, היא לא סיבה רק שחנייה, כספים - יש בעיות כספים, רואה חשבון - יש רואה חשבון. הבעיה הבסיסית היא שהאגודה הפכה מאיגוד מקצועי לוועד מנהל. לכן, השינוי הזה, הסמנטי, אמנם הוא סמנטי, אבל יש מזה גם כן השקפת עולם. עזבנו את האיגוד המקצועי, הפכנו לגילדה של חברים, שנפגשים, ועדות אתיקה, אלף ואחד ועדות, אבל את הבעיה העיקרית, לפי דעתי, אנחנו לא מתקיפים אותה. והבעיה העיקרית - ואני יודע שיש כמה אנשים שלא אוהבים את מה שאני הולך להגיד, זה הניצול הקפיטליסטי של רוב החברים שלנו. זה לא נכון שעיתונים נסגרים. כל יום יש יותר ויותר עיתונאים. תבדקו בפורטלים, תבדקו באינטרנט, תבדקו בעיתונות המקומית, ברשות השניה, בכבלים, עוד מעט יהיה ערוץ שלישי, כל פעם יש יותר ויותר עיתונאים, כל פעם יש יותר ויותר עיתונאים, שאינם חברים באגודה שלנו, שאמור להיות איגוד מקצועי, שגם צריך להגן על העיתונאים האלה. יתר על כן, בזמן האחרון, היו מאבקים מאד, מאד עקרוניים. המאבק של עיתונאי הג'רוסלם פוסט היה מאבק עקרוני, היה מאבק על הסכם קיבוצי ובמאבק הזה כשלנו. חברי ועד פוטר אחד, אחד. כולל עובדים מאד ותיקים, כולל עובדים חולים, כולל עיתונאים שהם מחוברים לדיאליזה. איפה אנחנו היינו? ואני יודע שנעשו מאמצים. השאלה אם נעשו ממש המאמצים שניתן היה לעשות, כדי להאבק ליד החברים האלה. שורש הרעה, זה שאנחנו לא מוכנים היום לקבל את העובדה שאנחנו עובדים ושרוב העובדים במקצוע, הם עובדי

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לא מאורגנים והם תחת ניצול קפיטליסטי, של שכר מינימום. רוב העיתונאים החדשים, מועסקים בשכר מינימום, או בקרוב לשכר מינימום. אם לא נשנה את הגישה כלפי החברים שלנו, אם לא נשנה את הגישה כלפי האגודה, שצריך להיות איגוד מקצועי, בראש ובראשונה, באסיפה הבאה, אני חושב שכמה מהחברים לא יהיו פה, כמה מהחברים, בדרך הטבע, לא יהיו איתנו והמצב רק ילך ויחמיר.

לכן, הקריאה שלי, אמנם לא כלולה בסדר היום של האסיפה של היום, היא להבין שאגודה צריכה לפעול כאיגוד מקצועי. צריכה לעסוק בארגון עובדים, צריכה לעסוק במלחמה בהסכם הקיבוצי, צריכה לעסוק בסולידריות בין עובדים, צריכה לעסוק בהסברה על עקרונות של הסכמים קיבוציים וזכויות עובדים. החברים שלנו, החכמים שלנו, שהם נאבקים בחרוף נפש למען גלובליזציה, למען משק עולמי, כשבאים למעסיק שלהם ומבקשים העלאת שכר, לצאת משכר מינימום, לקבל עוד איזה שהוא קצת כסף, דמי אש"ל, מחרבנים במכנסיים. גדולי האומה והעיתונות הכתובה והעיתונות האלקטרונית לא מוכנים היום להתייצב יחד עם החברים החלשים יותר, על מנת שכולנו יחד נתייצב נגד המעסיקים. לצערי, אנחנו מנוכרים מהמאבקים שנעשים היום במדינת ישראל. היה מאבק של יוצרים - איפה היינו במאבק של היוצרים? המאבק של היוצרים, הוא גם המאבק שלנו, נגד חמשת הברונים של התקשורת. אני יודע שזה מאד לא פופולרי לדבר באגודה נגד חמשת בעלי אמצעי תקשורת. הרי כל אחד, מדי פעם בפעם, יוצא להגנה של אחד או אחר. אבל, אילו היינו מתגייסים כולנו נגד חמשת בעלי ההון, המנהלים היום את התקשורת, פרצופנו היה נראה אחרת והאולם הזה היה מלא. חברי הגירוסלם פוסט היו מקבלים תמיכה והחברים החדשים, הצעירים שנכנסים למקצוע, היו מאורגנים. פשוט מאד, בואו נודה בזה, אין לנו ביצים היום לצאת מתוך עמדה עקרונית. שאנחנו עובדים, האינטרסים שלנו הם אינטרסים של עובדים והמוסדות שלנו, האיגוד שלנו, צריך להיות איגוד של עובדים ולא גילדה של חוזים אישיים.

לכן, עוד לא מאוחר, ניתן לשנות, אבל שוב, אם לא נעשה את זה השנה, שנה הבאה נפגש קבוצה קטנה יותר של חברים באולם הזה. תודה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

צבי גורן

תודה רבה אפרים דויד. יוסף ג'קסון - ג'קסי.

יוסף ג'קסון

ערב טוב לכולם. אני לא אדבר במשפטים כל כך נוקבים, כמו חברי שקדם לי, דויד, שבאמת דיבר בסערת רוחו ואני בהחלט מסכים איתו, שאחד המאבקים הגדולים שאנחנו עוד מנהלים, לפחות בעיתון שלנו, הוא על שימור ההסכם הקיבוצי, על שמירת הרוב של ההסכם הקיבוצי. השאיפה היא ליצור, לפחות דרך האגודה, ייצוג קולקטיבי גם לבעלי החוזים, אבל לא על ידי זה שאנחנו כאילו מתפרקים מנשקנו, כהסכם קיבוצי ואומרים שכל המוסדות שלנו חדלים להעלות על נס את הנושא של ההסכם הקיבוצי, כהסכם עקרוני, שאותו צריכים, כזה ראה וקדש. זה שנכשלנו במאבק, בזמנו, נגד מו"ל "הארץ" וזה, לדעתי, הרעה החולה של העיתונות, שתהיה בשנים הקרובים והולכת ונהיית ואני בטוח שגם מתנגדי יודו שהעיתונות, בגלל הפיכתה לחוזים אישיים, הפכה למשיסה. כשאתה בהסכם קיבוצי, ואנחנו בעיתוננו לפחות, מנענו לא מעט פיטורים שרירותיים של עיתונאים, שאם היו בחוזים, מעצם טיבו של החוזה, היה אפשר להפר איתנו את החוזה. ההתאגדות בהסכם קיבוצי, מאפשרת לך, כוועד, להגן על אדם נגד שרירותיות כזאת. אם אני, כאילו מראש, אומר שהחוזה זה הדבר הקובע, אני לפחות מדבר על העיתון שלי, אז אני כאילו מראש מתפרק מנישקי, כמייצג את העיתונאי בהסכם הקיבוצי. מה קורה? העיתונאים בחוזים, כל אחד שצריך לנהל מאבק אישי מול המו"ל שלו, כדי להשיג הישגים, אז הוא יוצא, הוא כפרודה, הרבה יותר קשה לו להתמודד נגד מו"ל, הוא לא מדבר על הסכם שמתייחס לכולם, אלא מתייחס רק לעצמו והוא גם בבעיה, כי הוא גם - תארו לעצמכם עיתונאי שטח, כתב משטרה, או כתב צבאי, שעבד 20 שנה והוא בחוזה אישי ואחרי 20 שנה, הוא פישל פעם אחת ואז המו"ל יכול להגיד לו, מהיום למחר, לך הביתה. מה שהוא לא יכול להגיד לו כשהוא היה בהסכם הקיבוצי. אתם צריכים לזכור, שאחת האימרות שהיו ידועות בעיתונות, שמגיל 40-20 העיתונאי משרת את העיתון, מגיל 40 ואילך, העיתון מתחיל לשרת את העיתונאי וזה היה מן משחק כוחות, שאיפשר צמיחת דור

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

של עיתונאים ואפשרות לבנות קריירות של עיתונאים, כי איזה בחור צעיר ילך לקריירה עיתונאית, אם הוא יודע שהמו"ל שלו יכול, אחרי 20 שנות עבודה, לזרוק אותו מהיום למחר, הביתה. הוא יכול לבנות על סמך זה פרנסה של משפחה, או קריירה? אלא אם הוא כוכב, אלא אם הוא התחתן עם אשה עשירה, או הוא עשיר בעצמו. אתם צריכים להיות מודעים לנושא הזה ולכן אנחנו נלחמים כל כך על ההגנה של ההסכם הקיבוצי.

אני חוזר רגע לנושאנו הכאוב של בית סוקולוב, אגודת העיתונאים. היו מאבקים, אני לא רוצה להיכנס אליהם, לא רוצה להאשים אף אחד. אנחנו החלטנו שהבחירות האלה יפתחו דף חדש, כלומר שנתעסק באמת בדברים ובמאבקים שמעניינים אותנו, כעיתונאים ולא במלחמות אישיות ולא באינטרסים שלא קשורים לעצם היותנו עיתונאים. אני אשמח מאד אם נצליח למלא את הפונקציות הקיימות. תראו, יש כאן מספר אולמות, שהם ריקים למעשה, ב-90% מהזמן. אם נמצא דרך למלא את הפונקציות למבנה הקיים, לדעתי לא נזדקק לשום הרפתקאות בנייה. צריך לזכור שאנחנו מוסד ללא רווחים, שגם במידה ונעשה איזה עיסקה - לא יודע אם בכלל מותר לנו, וזה צריך לבדוק עם עורכי דין. כלומר, אנחנו לא נבחרנו להיות אגודת נדל"ן, נבחרנו להיות אגודת עיתונאים ותפקידנו למלא תכנים את המבנה הקיים ולהשיג את מכסימום הפעילות לתוכו וזה, לדעתי, תתמקד הפעילות שלנו בקדנציה הקרובה. תודה.

צבי גורן

תודה רבה. יוסי בר מוחה.

יוסי בר מוחה

שלום חברים. אני פונה פניה ישירה לג'קסי ידידי. ואני מדגיש, ידידי, כי אנחנו באמת ידידים. ג'קסי, אני לא כועס עליך באופן אישי. הכעס שאני הפגנתי, ממש לא כלפיך באופן אישי. כלפי הדיעה שלך. אתה כאן אמרת דבר מאד מעניין. חברים, מה בעצם היתה ההצעה? ההצעה שהועלתה - ואני חתום עליה, יחד עם שני חברים נוספים -

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שחברי האגודה, שהם על חוזים אישיים, יהיו שותפים מלאים באגודת העיתונאים דהיינו שהם יוכלו לבחור ולהיבחר לכל תפקיד באגודה. עד היום, לא היתה הזכו הזאת לחברי האגודה, בעלי החוזים האישיים. אני על חוזה אישי, אבל כמוני עו רבים. 70% מחברי האגודה, משלמי המיסים באגודה, הם על חוזים אישיים. וגיקס קורא לזה בעיה קרדינאלית. מר ג'קסון, אותי לא מעניין מה קורה אצלך בעיתון. אור ממש לא מעניין מה קורה אצלך בעיתון. אותי מעניין מה קורה באגודה. באגודה או רוב. אני לא אתן למיעוט לשלוט ברוב ובודאי שלא יהיה שווה יותר ממני, או שתהי לו עמדה גבוהה מאשר לי. אני אמנע את זה. עכשיו, כשאתה טענת שזו בעי קרדינאלית, חבל שלא אמרת לי את זה לפני כמה שבועות, כשישבנו, כי אז הייר שולח מכתב לכל חברי האגודה, בעלי החוזים האישיים, והייתי אומר שג'קסי וחבר בידיעות אחרונות, כי אתה יושב ראש ועד ידיעות אחרונות, אומרים כך על החוזה האישיים, כי הם בעיה קרדינאלית. אותי, שוב, הבעיה הקרדינאלית - סליחה, תרש לי ג'קסי - אני לא הפרעתי לך כשדיברת. תקן אותי לאחר מכן. אני לא ביקשתי ממ שאני אכנס להיות בעל הסכס קיבוצי. זה לא ביקשתי. לא ביקשתי ממך לדאוג י בעיתון "הארץ" להיות בהסכס קיבוצי. דויד, תן לי לדבר רגע. דויד, אני מסכי איתך. דויד, אני אתך. עוד יתרה מזו, אני אומר עוד דבר אחד. אשמח מאד אם נוש והבעיה של החוזים האישיים כלפי המעבידים שלנו, יידון באגודה. אין בעיה, א אשמח מאד. אבל, כרגע, אני מדבר על חברות באגודה ושותפות מלאה באגוד העיתונאים. לזה אני לא קורא לזה, לחלוטין, בעיה קרדינלית. אני קורא לזה, בעי של הרמת אצבע ולהגיד, כן, ודאי צריכים להיות שותפים מלאים בכל דבר ועניי (הערה) למה, באגודה? בעיה קרדינלית במערכות - מסכים איתך. ג'קסי, אני כר. אומר לכם, חברה - אני לא אומר היום, כי ממילא אין את ה-3% - הדבר הזה לא הי עובר. הדבר הזה לא היה עובר, אבל אני חושב שזאת הבעיה המרכזית של חבו האגודה.

לכן, אני אומר שבאסיפה הכללית הקרובה, שתהיה בעוד כחצי שנה - ואני מקוו שאכן היא תהיה - הנושא הזה יהיה על הפרק כבעל חשיבות עליונה. זה העניי

סוף

(הערה) מה יש פה לדבר, בינינו גיקסי, מה יש פה לדבר? שאנחנו צריכים להיות שותפים מלאים. זה בעיה קרדינלית שלנו פה. פה. וחבל. חבל שזו בעיה קרדינלית פה.

צבי גורן

סליחה, כדי לרכך קצת את הדברים. אני חושב, בר מוחה, שאתה, ברשותך, מייחס למלה קרדינלית, איזה משמעות שלילית. מישהו עוד רוצה לדבר?

ברשותכם, כיוון שלא נרשם איש נוסף, אני ברשותכם אקח לעצמי את רשות הדיבור האחרונה בדיון הכללי הזה ואספר לכם שביום שישי בצהריים, הוזמנתי להצגת בכורה של מחזה ישראלי מקורי, ששמו ג'ונגול וג'יבוריו הם עיתונאים. אוי לאהבת התאטרון שלי, שכך נאלצה לשבת ולראות איך מציגים עיתונאים ישראלים בתוך מערכת היחסים שלהם, בתוך מערכת היחסים שלהם עם הציבור. חשבתי שזה היה אמנם סיום נאות לשבוע עם ההצבעה על התקשורת כעל אשמה בכך שהמתנות לא הגיעו לשולחם, במדינת ישראל ונשארו במחסן, אבל אני אומר את הדברים, כי זאת באמת בעיה קרדינלית שלנו. הבעיה הקרדינלית שלנו מתחילה בבית, אצלנו ואם גיקסי מייצג את מה שכולנו היינו רוצים, אז היום הזה, 2.4, לא יהיה אפילו שאר בשר של האחד באפריל ולא נראה אותו כעוד יום של בדיחה ובאמת נצא לדרך חדשה, ביחד, כי מה שקורה, אנחנו צריכים לדאוג למעמדנו המקצועי, למעמדנו החברתי, למעמדנו הכלכלי ורבותי, זו עבודה קשה מאד. מי שפעם היה בוועד, ומי שלא היה בוועד ורוצה להיות בוועד, יודע שזאת לא ברכה וזה לא פרס וזה לא שום דבר מסוג הדברים האלה. אני, כנשיא האסיפה הזאת, מודה לכל השמות שהסכימו להיות שותפים בתפקידים שהם נטלו על עצמם, בוועדות, אני מאחל הצלחה, בשמכם, לוועד שייבחר, שבעצם כבר נבחר, רק אנחנו עוד לא יודעים וגם הוא עוד לא יודע שהוא נבחר, ליושב ראש, שייבחר, שגם הוא בעצם כבר נבחר ולכולנו - להתראות באסיפה כללית מלאה בעוד מכסימום חצי שנה. לכולכם חג שמח ושהות נעימה במקצוע, עד להודעה חדשה.

5.4.2000 .ש.ל

איתן שארית, הדבר
הוועד
רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

קופמן
הוועד

משרד הפנים ר"מ	שם העמותה
27.12.2000	
הערך נכנס	

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים